

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **J. M.**, pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005), o dovolaní obvineného J. M., zastúpeného obhajcom JUDr. J. G., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. februára 2007, sp. zn. 2 To 31/07, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam sa dovolanie obvineného J. M. **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznesením z 10. októbra 2006, sp. zn. 4 T 57/03, vyslovil podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. (zákon č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), že odsúdený J. M. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom tohto okresného súdu z 30. apríla 2003, sp. zn. 4 T 57/03 pri odsúdení pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) neosvedčil, a preto trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov vykoná.

Súčasne ho podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. (zákon č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) s použitím § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. februára 2007, sp. zn. 2 To 31/07, bola sťažnosť odsúdeného J. M. proti vyššie citovanému uzneseniu okresného súdu podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnutá.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený J. M. písomným podaním z 9. marca 2007 (doručeným súdu prvého stupňa 12. marca 2007), neskôr doplneným písomným podaním z 21. mája 2007, prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. J. G. (v zmysle doloženého plnomocenstva) dovolanie.

Dovolateľ v ňom uplatnil dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. d/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. Ich naplnenie videl v tom, že uvedenými rozhodnutiami Okresný súd Zvolen a Krajský súd v Banskej Bystrici dospeli k nesprávnemu záveru, keď rozhodli, že obvinený sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Na takéto rozhodnutie podľa neho neboli splnené zákonné podmienky, nakoľko svoju povinnosť nahradiť škodu na výživnom si riadne splnil. Pretože s jeho tvrdením o splnení si svojej povinnosti sa súdy oboch stupňov riadne nevysporiadali, nezistili tak riadne skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie podľa § 2 ods. 10 Tr. por. Navyiac v odvolacom konaní mu nebolo v rozpore s § 2 ods. 7 Tr. por. umožnené vyjadriť sa k predloženým dôkazom. V prílohe dovolania ďalej priložil čestné vyhlásenie Y. M. o tom, že svoje pohľadávky na výživnom voči maloletým deťom J. a T. sú vyrovnané. Preto navrhol rozhodnutia súdov oboch stupňov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, aby tento rozhodol, že obvinený sa v skúšobnej dobe uloženej mu predmetným trestným rozkazom osvedčil.

V písomnom doplnení dovolania z 21. mája 2007 požiadal v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por. o odklad výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody až do rozhodnutia dovolacieho súdu. Ako prílohu doložil uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. apríla 2007, č. k. IV. ÚS 84/07-11, ktorým bola jeho ústavná sťažnosť proti napadnutému uzneseniu krajského súdu prijatá na ďalšie konanie a ktorým nebolo vyhovené jeho návrhu na vydanie dočasného opatrenia, ktorým by okresnému súdu bolo uložené do rozhodnutia Ústavného súdu nálezom nenariaďovať mu výkon trestu odňatia slobody. Taktiež pripojil výzvu na nastúpenie do výkonu trestu.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúre vo Zvolene. Okresný prokurátor vo svojom vyjadrení z 3. mája 2007 (č. I. 105 spisu) navrhol podané dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť, nakoľko rozhodnutia súdov oboch stupňov považuje za správne a teda dovolanie obvineného za nedôvodné.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal, či podané dovolanie obvineného je prípustné v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že táto základná procesná podmienka dovolania v posudzovanom prípade nebola splnená.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 382 Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371,
- d) nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1,
- e) dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo 2.

Vo vzťahu k ustanoveniu § 368 ods. 1 Tr. por. je nevyhnutné poukázať na doterajšiu rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu vo vzťahu k výkladu tohto zákonného ustanovenia (konkrétne výkladu slovného spojenia „vec právoplatne skončená“). Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006 (publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v čísle 2/2007, pod poradovým číslom 19, na strane 20) bol vymedzený okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné podať dovolanie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. nasledovným spôsobom:

„Rozhodnutím, ktorým bola vec právoplatne skončená, treba podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku o prípustnosti dovolania rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorými je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Trestného poriadku;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1. až 7.“

Rešpektujúc judikatúru najvyššieho súdu je preto potrebné v posudzovanej trestnej veci konštatovať, že napadnuté rozhodnutie o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmiennečného trestu odňatia slobody a premene tohto trestu na trest nepodmiennečný nie je rozhodnutím vo veci samej a teda nie je proti nemu prípustné dovolanie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por.

V ustanovení § 382 Tr. por. sú upravené podmienky, za ktorých dovolací súd dovolanie uznesením na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietne. I keď Trestný poriadok upravuje podmienky prípustnosti dovolania (§ 368 ods. 1, § 566 ods. 3), v ustanovení § 382 Tr. por. absentuje neprípustnosť dovolania ako dôvod na odmietnutie veci na neverejnom zasadnutí. Nakoľko právna úprava Trestného poriadku neobsahuje iné ustanovenie o spôsobe ako rozhodnúť o neprípustnom dovolaní, najvyšší súd na odmietnutie dovolania obvineného J. M. aplikoval analogicky ustanovenie § 382 Tr. por.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Nakoľko dovolací súd dovolanie obvineného odmietol, k akceptácii jeho žiadosti o odklad výkonu trestu odňatia slobody až do rozhodnutia dovolacieho súdu v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por. nebol dôvod.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. marca 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: